

درباره اچ آی وی / ایدز چه می دانیم؟

"سلامتی، حقی برای همه"

(با اطلاع رسانی، پیشگیری، تشخیص زودهنگام، درمان و حمایت از مبتلایان به اچ آی وی)

هدف اصلی از درمان اچ آی وی کاهش بیماری از اچ آی وی، بهبود کیفیت زندگی و بقاء افراد مبتلا است. برای تصمیم گیری در مورد این که درمان چه موقع باید شروع شود و برای چه کسی باید دارو تجویز شود، ملاحظات اخلاقی وجود دارد که باید مد نظر قرار گیرد.

درمان اچ آی وی باعث کنترل ویروس و همه گیری بیماری می شود

درمان موثر اچ آی وی، میزان ویروس را در مایعات بدن فرد مبتلا کاهش می دهد، به حدی که با فن آوری های آزمایشگاهی موجود تشخیص داده نشود. این حالت را "بار ویروسی غیر قابل ردیابی" می نامند. وقتی ویروس در بدن کم باشد این فرصت فراهم می شود تا سیستم ایمنی بدن ترمیم شده و در این حالت خطر ابتلا به بیماری های ناشی از اچ آی وی کاهش می یابد. مقدار ویروس در بدن را به وسیله آزمایشی به نام بار ویروسی (Viral Load) می توان تعیین نمود.

اگر بار ویروسی غیر قابل شناسایی باشد به این معنا است که خطر انتقال اچ آی وی از شخص مبتلا به دیگران کمتر شده است. افرادی که با اچ آی وی زندگی می کنند می توانند با درمان ضد رتروویروسی، زندگی نرمالی داشته باشند.

درمان برای زندگی

درمان ضد رتروویروسی جدید از داروهای قبلی بی خطرتر بوده، سمیت کمتر داشته و راحت تر مصرف می شود. داروهای ضد رتروویروسی کمک می کند تا افرادی که با اچ آی وی زندگی می کنند زندگی طولانی تر و سالم تری داشته باشند. از این رو:

افرادی که در معرض اچ آی وی قرار می گیرند باید برای آزمایش اچ آی وی، به مراکز خدماتی با کیفیت بالا دسترسی داشته باشند.

باید درمان موثر، به موقع برای آنها شروع شود.

بیماران باید جهت اطمینان از پذیرش و پای بندی به درمان، مورد حمایت قرار گیرند.

به منظور پایش و ارزیابی پاسخ به درمان، باید به طور مرتب آزمایش "بار ویروسی" انجام شود.

کیفیت خدمات مراقبت و درمان باید طوری باشد که اطمینان داشته باشیم همه افراد مبتلا برای دریافت خدمات مراقبت و درمان، مراجعه می نمایند.

پیشگیری برای زندگی

در افراد اچ آی وی مثبت، مهم ترین مولفه ای که تعیین کننده خطر انتقال اچ آی وی به دیگران می باشد بار ویروسی است. گستردگی "دسترسی به درمان"، منجر به کاهش انتقال اچ آی وی در جمعیت عمومی شده که منافع زیادی در جامعه خواهد داشت و به آن، "درمان به عنوان پیشگیری" گفته می شود.

در افرادی که با اچ آی وی زندگی می کنند درمان ضد رتروویروسی ابزاری اضافی است که از انتقال ویروسی از فرد مبتلا به شریک جنسی وی پیشگیری می نمایند.

خانم های باردار و خانم های شیردهی که با اچ آی وی زندگی می کنند می توانند با مصرف داروهای ضد رتروویروس از انتقال اچ آی وی به نوزاد خود پیشگیری نمایند.

درمان افراد مبتلا به اچ آی وی در یک جامعه، می تواند باعث کمتر شدن انتقال اچ آی وی در آن جامعه شود.

خلاء های موجود در پیشگیری و مراقبت را پر کنیم

هرکسی می تواند به اچ آی وی مبتلا شود. ایدز می تواند همه انسان ها را تحت تاثیر قرار دهد. با این حال افرادی هستند که بیشتر در معرض خطر بوده و آسیب پذیرتر هستند. گروه هایی که باید به آنها پرداخته شود عبارتند از:

۱. افرادی که با اچ آی وی زندگی می کنند

۲. زنان جوان

۳. زندانیان

۴. مهاجرین

۵. معتادان تزریقی

۶. افراد بت فروش

۷. مردانی که با سایر مردان ارتباط جنسی دارند

۸. زنان فراجنسیتی (Transgender)

۹. زنان باردار

۱۰. افراد بی خانمان

۱۱. افراد با معلولیت

"روابط عمومی معاون بهداشتی بابل"